

Den 11. November 1910 forelagde Kultusminister Appel et nyt „Forslag til Lov om Menighedsraad“, hvilket Forslag paa adskillige Punkter afveg ikke uvæsentligt baade fra Loven af 1903 og fra de af Rigsdagen i Samlingerne 1908—09 og 1909—10 vedtagne Forslag. Dette Forslag vedtoges af Folketinget ved 3. Behandling 20. December 1910, dog med nogle enkelte Ændringer, og i samme Skikkelse vedtoges Lovforslaget paa ny af Folketinget den 17. Marts 1911, efter at det af Landstinget var vedtaget i en ændret Skikkelse. Efter at Landstinget paa ny havde fastholdt Lovforslaget i den Skikkelse, dette Ting havde givet det, gik Sagen til Fællesudvalg, af hvis 30 Medlemmer de 17 (Regeringspartiet og Radikale) vare enedes om en Indstilling om at vedtage Folketingets Forslag med 7 Forandringer. Denne Indstilling vedtoges i Folketinget med 58 St. mod 17, medens den forkastedes i Landstinget, idet 29 stemte for, 29 imod. Sagen var hermed bortfalden. Om alt dette henvises til Fremstillingen i Aarbogen for 1910—11 pag. 127—141.

Det af Kultusministeren i Samlingen 1911—12 fremsatte Lovforslag var enslydende med det af Folketinget den 20. December 1910 vedtagne Lovforslag (se ovfr.) — dog med Tilføjelse af nogle nye Bestemmelser, som ikke have været optagne, i noget tidligere Lovforslag om Menighedsraad*). Disse nye Bestemmelser — der i øvrigt for den største Dels Vedkommende vare væsentlig enslydende med nogle af det kirkelige Udvalg i „Udkast til Lov om Behandlingen af folkekirkelige Retssager“ indsatte Bestemmelser — gik i Hovedsagen ud paa følgende: Finder et eller flere af Menighedsraadets Medlemmer, at „en i Menigheden ansat Præst i Lære eller Levned udviser et saadant Forhold i eller udenfor Tjenesten, at det maa gøre ham uværdig til eller virke nedbrydende paa den for Embedet fornødne Agtelse eller Tillid, eller at hans Forbliven i Embedet i øvrigt paa afgørende Maade maa virke til Skade for Menigheden“, skal den paagældende have Adgang til at bringe Sagen frem i et Menighedsraad, i hvilket Præsten er til Stede, naar det har været anmeldt for Præsten mindst fire Dage forud. Jævnes Sagen ikke i dette Møde, kan Klageren eller Klagerne begære afholdt et nyt Møde, hvor det afgøres ved Stemmefflerhed, om der skal foretages noget i Anledning af den fremkomne Besværing. Bestemmes det, at Klagen skal nyde Fremme, indgiver Menig-

*) Det meddeles i Lovforslagets Motiver, at Lovforslaget i den saaledes fremsatte Skikkelse har været forelagt Landets Biskopper, og at Flertallet af disse i deres Erklæringer væsentlig har givet Lovforslaget sin Tilslutning. (Erklæringerne medfulgte Lovforslaget som Bilag).